

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

‘Η Α. Μ.
ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Εύτυχεῖς ὅσες ἀνήκουν στὴν κατηγορία τῶν θνητῶν ἐκείνων, γένους θήλεος, πού ὁ σύζυγος τους δὲν εἶναι οὔτε ψαράς, οὔτε ποδοσφαιρόφιλος, οὔτε κυνηγός. Προσωπικά ἐγὼ κρατῶ πολὺ ἔντονες ἀναμνήσεις ἀπὸ ἕνα πατέρα μανιώδη κυνηγό, πού, καὶ τώρα ἀκόμη, δὲν τὰ βάζει κάτω. Θυμάμαι, μὲν ἀρχίζε ἡ περίοδος τοῦ κυνηγίου — καλὴ ὥρα σὰν καὶ τώρα — τὸ σπῆτι ἀναστατώνοταν. Παπούτσια, γκέτες, στολή κυνηγετική, φυσίγγια, ὄπλα, «βούρκες».

Γιάλιζε, ἔτριβε τὰ παπούτσια, γιάλιζε ἔτριβε τὸ ὄπλο, τὸ κύταζε ἀπ’ ἐδῶ τὸ κοίταζε ἀπ’ ἐκεῖ. Κι’ ὅταν ἐπιτέλους ἐρχόταν ἡ πρώτη μέρα, ἡ περιβόητη πρώτη μέρα, λές κι’ εἴχαμε πρεμιέρα κανενός πολὺκροτου ἔργου. Πού ν’ ἀκουστεῖ τιμουδιὰ Σάββατο μεσημέρι, Σάββατο βράδυ ἀπ’ τὶς..7

—Σσο. ὁ πατέρας αὐριο θὰ πάει κυνήγι! Καὶ τὸ βιολὶ συναχίζοταν ἔτσι ὅλη τὴν ἑβδομάδα, γιὰτὶ βέβαια Κυριακὴ βράδυ ἐρχόταν κουρασμένος, ἤθελε νὰ ξεκουραστεῖ, Τρίτη βράδυ ἔπρεπε νὰ κοιμηθεῖ νωρίς, Τετάρτη βράδυ ἐρχόταν κουρασμένος καὶ οὕτω καθεξῆς!

—Δὲν λέω, νόστιμο τὸ κρέας τοῦ περδικοῦ, νοστιμώτερο τὸ κρέας τοῦ λαγοῦ, πολὺ ἀκριβὰ ὅμως τὸ πληρώνουνε οἱ οἰκογένειες τῶν κυνηγῶν.

—Κάτι ἀνάλογο συμβαίνει μὲ τὶς οἰκογένειες τῶν ἐρασιτεχνῶν ψαράδων — εὐτυχῶς μόνο τοὺς καλοκαιρινούς μῆνες. Καὶ σὲ ἐλαφρότερη μορφή κάτι ἀνάλογο γίνεται καὶ μὲ τὶς οἰκογένειες τῶν ποδοσφαιροφίλων, γιὰ τὶς ὁποῖες τὸ Κυριακάτικο ἀπόγευμα γίνεται θυσία στὴν ὀλοσπράγγυ λη θεά, τὴν κυρά μπαλά.

—Καὶ καλὰ, τὰ πράγματα βολεύονται κάπως ὅταν ὁ ἀρχηγός τῆς οἰκογένειας ἔχει μόνον μιὰ ἀπὸ τὶς προαναφερθεῖσες μανίες. Τί γίνεται ὅμως στὶς οἰκογένειες ὅπου ὁ πάτερ φαμίλιας εἶναι κυνηγός, ποδοσφαιρόφιλος καὶ — στὴ χειρότερη περίπτωση — ταυτόχρονα ἐρασιτέχνης ψαράς; Ἐχω μιὰ φίλη, πού ἡ δύστυχη ἔχει τὴν κακὴ τύχη νᾶχει σύζυγο ἕνα ἀπ’ αὐτὰ τὰ..τρισηδιάστατα ὄντα. Τὴν εἶδα προχθές!

—Βρέ γειά σου Κική. Πῶς τὰ πᾶς; Χαθήκατε τελευταῖα, δὲν σᾶς βλέπουμε!

—Ἔ, πού νὰ μᾶς δῆτε, στὰ γήπεδα, στὰ πελάγη καὶ στὰ βουνά!

—Τί εἶπες; εἶσαι καλὰ (Ἠθόμισα πῶς ἡ κοπέλλα εἶχε πυρετό).

—Καλὰ εἶμαι, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον. Ὅσο δὲν μοῦ στρίβει!

—Μὰ τί γίνεται, τί πάθατε.

—Δὲν ἔχω πιά ἄντρα, παιδί μου, ἔχω μιὰ μηχανή. Ὅλο τὸ καλοκαίρι ἦταν τὸ ψάρεμα. Τέλος πάντων, ἐκεῖ κάτι γινόταν κάναμε κι’ ἐπεὶ τὰ μπάνια μας! Ὑστερα τὸ ποδόσφαιρο, τώρα τὸ κυνήγι! Δὲν μπορούμε νὰ πᾶμε πουθενά, κοιμάται μὲ τὶς κόττες γιὰ νᾶναι φρέσκος τὸ πρωῖ γιὰ τὸ κυνήγι. Σηκώνεται βαθειὰ μεσάνυχτα τὴν Κυριακὴ δυὸ ἢ ὥρα, τρεῖς ἢ ὥρα, νερὶν τὸ ξυπνητήρι γιὰ νὰ γυρίσει ἐγκαίρως γιὰ τὴν ποδοσφαιρικὴ συνάντηση τὸ ἀπόγευμα. Γυρίζει ἀπὸ τὴν ποδοσφαιρικὴ συνάντηση, τὸ ρίχνει στὸν ὕπνο γιὰτὶ εἶναι πτώμα καὶ πάει τὸ Σαββατοκύριακο μας. Τὴν Τετάρτη τὸ ἴδιο, γιὰ δυὸ μέρες. Μᾶς μένει μόνον ἡ Δευτέρα κι’ ἡ Παρασκευή.

—Ἄ ὦραϊα, ἔστω!

—Τί ὦραϊα, πού νὰ μὴν ἔσωνε! Τὴν Δευτέρα τὸ βράδυ ἔχει συνεδρίαση στὸν Σύλλογο τὸν ποδοσφαιρικό, καὶ τὴν Παρασκευὴ στὸν Σύλλογο τὸν κυνηγετικό. Βλέπετε τὴ πῆρε πολὺ στὰ σοβαρά τὸ πράγμα!

Ἄστα σοῦ λέω! Ἄφοῦ σκέφτομαι νὰ κάνω αἴτηση στὴν κυβέρνησι νὰ ἀπαγορευθεῖ τὸ κυνήγι.

—Ἐγὼ προτείνω κάτι καλλίτερο! Νὰ ὀργανώσετε Ἐνωσιὴ Συζύγων τῶν Κυνηγῶν καὶ ἀπὸ κεῖ νὰ τοὺς τὰ φάλλετε, ὀργανωμένῃ.

—Καλὰ, λές! Ἐ’ ἀρχίσω νὰ τὸ ὀργανώσω. Πᾶω τώρα.

Πῆγε ἡ κακομοῖρα ἡ Κική καὶ δὲν ξέρω τί ἔκανε!

Πάντως τουλάχιστο.. ψέχοντας γιὰ τὶς ὁμοιοπαθεῖς τῆς θὰ σκοτώνει καὶ λίγο χρόνο τὴν ὥρα πού ὁ σύζυγος τῆς εἶναι ἀπασχολημένος μὲ τὰ χόμπυ του.

Ἄν ὅμως ἀπὸ σᾶς, ἀγαπητές φίλες εἶναι καμιά πού ἔχει νὰ μᾶς πεῖ κανένα νόστιμο ἀνέκδοτο τοῦ κυνηγοῦ ἢ τοῦ ποδοσφαιροφίλου συζύγου, ἀρραβωνιαχτικοῦ, πατέρα ἢ ἀδελφοῦ δὲν ἔχει παρά νὰ τὸ γράψει καὶ νὰ τὸ δημοσιεύσουμε γιὰ νὰ βγάλουμε λίγο ἀπὸ τὸ.. ἄχτι μας!